

overstiger 10.000 kr. Sager uden økonomisk værdi, f.eks. visse anerkendelsessøgsmål, er ikke omfattet af forslaget og kan således også fortsat frit ankes til landsret. Derimod kan byretsdomme i sager vedrørende krav på 10.000 kr. og derunder kun ankes efter tilladelse fra justitsministeren, såfremt sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler derfor, jf. § 371, stk. 1. Hvis der er meddelt tilladelse til anke, følger det af henvisningen til retsplejelovens § 372, stk. 2, at indlevering af ankestævning skal ske inden 4 uger efter, at tilladelsen er meddelt ansøgen.

Reglerne i retsplejelovens §§ 375 og 379 om indstævntes adgang til at fremsætte anden påstand end stadfæstelse og til at kræve sagen fremmet uanset, at appellanten senere hæver sagen, finder også anvendelse i tilfælde, hvor der er meddelt anketilladelse efter stk. 2.

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til nr. 2 og 3.

Adgangen til særskilt at indbringe bestemmelser om sagsomkostninger, der er truffet af byretten, for landsretten foreslås begrænset på samme måde som ved anke af civile sager. Efter § 392, stk. 2, kan justitsministeren give tilladelse til kære, når særlige grunde taler derfor. Angår kæren alene en del af omkostningsafgørelsen, er der kun fri appeladgang, såfremt det påkærede beløb er over 10.000 kr.

Har retten truffet bestemmelse om, at hver part bærer sine omkostninger (sagsomkostningerne ophæves), og sagsomkostningerne således ikke er fastsat til noget bestemt beløb, vil denne afgørelse, der kan angå meget betydelige beløb, fortsat frit kunne appelleres. Det følger endvidere af bestemmelsen, at salærfastsættelsen i fri proces-sager ikke er omfattet af den foreslåede appelbegrænsningsregel for sagsomkostninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til nr. 4-6.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 7 og 8.

Adgangen til at kære fogedrettens afgørelser om sagsomkostninger og om udlæg foreslås begrænset på samme måde som for øvrige civile sager, jf. ovenfor under nr. 1-3.

Til nr. 9.

Den foreslåede affattelse af retsplejelovens § 687 indebærer, at sager om overtrædelse af straffelovens §§ 191 og 191 a om narkotikakriminalitet og narkotikahæleri undtages fra behandling ved nævningeting. Der henvises om baggrunden for ændringen til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 7.

Bestemmelsen medfører, at alle sager om overtrædelse af straffelovens §§ 191 og 191 a uanset straffpåstanden skal behandles i byretten under medvirken af domsmænd, hvis tiltalte nægter sig skyldig. Forslaget indebærer endvidere, at der i modsætning til gældende ret i alle sager bliver adgang til at anke skyldsspørgsmålet.

Til nr. 10 og 11.

De foreslåede ændringer af retsplejelovens § 688, stk. 3, nr. 2, og § 692, stk. 4, nr. 2, indebærer, at domsmænd ikke skal medvirke ved behandlingen af sager om overtrædelse af færdselslovens § 53 om spiritus- og promillekørsel, medmindre der bliver spørgsmål både om højere straf end bøde og om anvendelse af reglen i færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 3, om strafskærpelse i tilfælde af kørsel under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden.

Om baggrunden for forslaget henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 8. Sagerne skal i øvrigt fortsat behandles efter samme regler som sager, der påtales af statsadvokaten, jf. færdselslovens § 119, stk. 3. Heraf følger, at reglerne i retsplejelovens kapitel 80 finder anvendelse.

Om forsvarerbeskikkelse i disse sager henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 12.

Den foreslåede ændring har til formål at gennemføre en forhøjelse af grænsen for tiltaltes ankeadgang i de mindre politisager. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 6.

Der foreslås i øvrigt ingen ændringer i de gældende ankeregler, således som disse fortolkes i retspraksis. Heraf følger bl.a., at anklagemyndigheden efter stk. 2 kan anke en dom mod juridiske personer (selskaber m.v.), der altid kun kan pålægges bødeansvar, såfremt de lovovertrædelser, der er rejst tiltale for, efter loven kan medføre frihedsstraf for enkeltpersoner.

Det følger endvidere heraf, at der kun består en fri ankeadgang for tiltalte, såfremt enten den idømte bøde eller konfiskation overstiger beløbsgrænserne i stk. 2. Der kræves således fortsat tilladelse til anke efter stk. 3 i tilfælde, hvor bødebøbet og konfiskationsbeløbet tilsammen overstiger de i stk. 2 nævnte beløbsgrænser.

Til nr. 13.